

ПРОТОКОЛ

№ 88

гр. Перник, 22.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
Съдия: ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ
Съдебни ЮЛИАНА Ж. БУНДЖУЛОВА
заседатели: ДОНКА К. ВАКЛИНОВА
НИЯ Д. ДЕЯНОВА

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
и прокурора А. В. Б.

Сложи за разглеждане докладваното от БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ Наказателно дело от общ характер № 20231700200455 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Окръжна прокуратура изпраща представител.

Подсъдимият- осигурен, се явява лично и с адв. П..

Явява се резервният защитник адв. П..

Заедно с частните обвинители и граждански ищци Н. Б., Х. Л. и Ф. Л. се явява адв. И.Н., който се явява и вместо К. Л..

Явява се заклетият преводач И. В..

Вместо частният обвинител и граждански ищец Е. Л. се явяват адв. Б. и адв. Г..

Не се явява свидетелят под № 8 С. Г.. Видно от материалите по делото същият е с мярка домашен арест, като съставът, по който е взета тази мярка на СГС не разрешава отклоняване на този свидетел от така определената мярка, за да може да бъде проведен неговия разпит пред настоящия съд.

Явяват се свидетелите под №№ 9, 11, 12, 13, от 14 до 16 включително и тази под № 18.

Не се явява свидетелката под № 10 И. Я., от която е постъпила молба с приложени доказателства, че влиза в болнично заведение.

Не се явява свидетелката под № 17 М. Г. нередовно призована.

Явяват се вещите лица К. и Д..

Прокурорът: Няма пречка да се даде ход на делото.

Адв. И.Н.: Да се даде ход на делото.

Адв. Г.: Да се даде ход на делото.

Адв. Б.: Да се даде ход на делото.

Адв. П.: Да се даде ход на делото.

Съдът отстрани свидетелите от залата.

С оглед редовното призоваване и предвид липсата на възражения за това съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ПРОДЪЛЖАВА съдебното следствие.

ПРИСТЪПИ се към разпит на вещите лица К. и Д. като сне самоличността както следва:

Р. М. К. – 54 г., българин, българско гражданство, женен, неосъждан, без родство и дела със страните.

Ц. В. Д. – 41 г., българка, българско гражданство, неомъжена, неосъждана, без родство и дела със страните.

Съдът напомни на вещите лица отговорността по чл.291 НК. Вещите лица обещаха да дадат заключение по съвест и знание.

В.л. Д.: Депозирали сме писмо, в което е описано как е протекла срещата ни с Б. П.. Той отказа да попълва психологичните методики под предлог, че не вижда, не може да чете, че му е лошо, че не се чувства добре. Дори се наложи д-р К. да му мери кръвното. Беше му предложено аз да му чета въпросите и той да отговаря, но той отказа и това.

В.л. К.: Към казаното от Д. мога да допълня, че с оглед на това П. да бъде убеден, че това не са процесуални действия, тъй като предполагахме, че ще се притеснява, осъществихме връзка с негов адвокат. Пред лицата, които го съпровождаха, беше пуснат телефона на интерком и адвокатът му обясни, че това не са процесуални действия, че трябва да съдейства за провеждане за

изготвяне на експертизата, но въпреки това той не оказа съдействие за извършване на експертизата. Не е възможно да изготвим експертизата без обследваното лице да окаже съдействието, за което разказахме до тук

Прокурорът: С оглед изложеното от вещите лица считам, че е невъзможно изготвянето на поисканото заключение да бъде представено. Не се налага по делото да се изготвя психиатрична експертиза.

Адв. Н.: Същото становище.

Адв. Б. и адв. Г. /поотделно/: Присъединяваме се към казаното.

Адв. П.: Такава експертиза беше наложителна да се извърши към периода, в който същата беше изисквана от нас. От тогава до сега се извършиха редица действия по делото, за които аз твърдя, че доверителят ми не е бил в състояние да възприема по съответния законов ред и да осъществява правата си. Вещите лица направиха изявление, че П. е отказал извършването на експертиза, но също така добросъвестно споделиха, че са измерили кръвното му. Видно от документите, че след опита за техния преглед и невъзможността да извършат необходимото изследване на П., е изцяло поради неговото здравословно състояние.

В.л. К.: Нямам спомен какви са били стойностите на кръвното му когато го измерихме, но нямаше никакви индикации за тежки нарушения на здравословното му състояние. Не съм предприел никакви мерки, а беше в лекарския ми кабинет. Ако П. е имал високо кръвно или някакви други противопоказания, щяхме да предприемем мерки по овладяване на състоянието му.

Адв. П.: Държа на изготвянето на експертизата с поставените въпроси, като добавим и въпроса вещите лица да отговорят на същите въпроси, възложени на експертизата към периода, в който сте извършили изследването, тъй като от тагава започва и извършването на действията по делото – разпити на свидетели, приемане на експертизи. Поддържам искането си за изготвянето на експертизата.

Адв. Н.: Няма как да се поставят такива въпроси когато няма желание от лицето да участва. Разбрахме от вещите лица, че въпреки тяхното желание да извършат добросъвестно беседата със съответните тестове, не е имало желание от страна на подсъдимия. Няма как вещите лица да дадат сега

отговор какво е било състоянието на П. след като той не желае да контактува с тях.

Адв. Г.: Относно становището, че тогава са започвали процесуални действия, разпити на свидетели и т.н., считам, че към онзи момент участието на П. не е било необходимо, за да разбира, тъй като с него не са извършвани процесуално следствени действия.

Адв. П.: Желая да се изготви експертизата П., просто тогава не е бил в състояние. Към днешна дата се Н.ваме да е готов.

Подсъдимият: Бях с кръвно 170/95, имаше сестра от болницата на Затвора, дадох ми валидол, не бях в състояние. Казах им, че ще го направя.

В.л. Д.: Няколкократно П. повтори, че не може да отговаря.

Подсъдимият: Желая да ми бъде извършена психолого психиатрична експертиза. Заявявам, че ще съдействам за изготвяне на същата. Тогава ми беше лошо, кръвното ми беше 170/95.

В.л. К.: Това са леко завишени стойности. Ако съм установил такова кръвно бих предприел мерки, но аз не съм предприел такива.

Съдът намери, че следва да даде последна възможност за извършване на изследването за изготвяне на психолого психиатрична експертиза, като изрично предупреждава подсъдимия, че при последващо поведение, което пречатства изготвянето на експертизата, определението, с което същата е допусната и назначена, ще бъде отменено.

В.л. К.: Ако е възможно, моля да разпоредите подсъдимият да бъде преведен за изследване на 01.04.2024 г. в моя кабинет от 10,00 часа.

При всичко така изложено до тук съдът

ОПРЕДЕЛИ:

РАЗПОРЕЖДА подсъдимият Б. Й. П. да бъде преведен за амбулаторно изследване в ДКЦ-1 гр. Перник, ул. Брезник № 2, кабинет 28 от 10,00 часа на 01.04.2024 г., за което да се пише писмо до началника на Затвора София.

Съдът пристъпи към разпит на свидетелката, като сне самоличността ѝ както следва:

Р. А. Г. – 37 г., българка, българско гражданство, работеща, неосъждана, без родство и дела със страните

Съдът предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл.290 НК. Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелката: Поддържам това, което съм говорила пред разследващия полицаи. Живея в гр. София, бул. Витоша, непосредствено до входа, в който живея има помещение, което Е. Л. взе под наем от нас. Беше наш наемател, като направи магазин за хлебни изделия, които ги караше от с. Кладница „Делта Хил“ до бул. Витоша, където само ги продавахме. Комуникацията с Е. Л. започна много преди да отвори тя магазин. Преди това там беше кафе, в което тя беше съдружник с предишните наши наематели. Общувах с нея още преди тя да започне самостоятелен бизнес. Бях си създавала някакви впечатления за нея. Тя отвори м.септември, бързахме да го отворим преди 15.09., това беше мисля 2021 г. Тя започна работа по отварянето на магазина. След това аз и съпругът ми – съпругът ми беше назначен като управител, аз бях назначена като продавач-консултант заедно с моя приятелка И. Янкова, не съм сигурна за фамилията. Бяхме продавачки в магазинчето. Отношенията ни с Е. бяха едни, тя беше доста мирна жена, много разбрана, доста спокойна, спокойно работехме с нея до момента, в който тя не ни представи като неин приятел и бивша любов г-н П.. /свидетелката посочва подсъдимия, който е взалата/. Изведнъж поведението на Е. Л. се промени към лошо – започна да става много сприхава, много нервна, притеснителна, както възприемам аз нещата. Започна да се бави в часовете, в които беше поела ангажимент да изпълни дадена работа. В последствие разбрах в общуването си с П. и Е. Л., че между тях съществува любовна връзка. Те не се стараеха да го крият пред нас. Нямам наблюдения от поведението им в „Делта Хил“, защото е далече. У. Л. също го познавах, имам добри впечатления от човека, Никога не е изразявал мнение за това как да се случва бизнеса на Е. Л. в София. Идваше рядко, идваше с цел да помогне. Водели сме с него доста разговори на английски, предлагаше ни да ходим с моя съпруг на гости у тях, но тъй като той е под домашен арест не отидохме, но когато се виждахме беше добре разположен към нас. Когато той идваше, тогава П. го нямаше. Някак си избягваха срещите помежду си. Дори самата Е. Л. не искаше те да се виждат. П. се хвалеше много с неговото финансово благополучие. Говореше, че има фирми на негово име. Спомена, че е собственик на „Балчо“. В последствие са разбра, че неговата съпруга има общо с „Балчо“, а не той. Това ми е общо взето впечатлението. П. е социален, действа с хората много пренебрежително,

демонстрира благополучие, а в същото време моята преценка е, че е с повърхностно самочувствие, което е даже плиткоумно. При положение, че демонстрираш някакви огнестрелни оръжия на Витошка. Показвал ми е пистолет, сив на цвят, пред мен и пред съпруга ми. Демонстрирал е това, че доста често му е писвало от комуникацията на Бети с мъжа ѝ, че тя се прибира вкъщи доста рано, а в същото време имат отношения, а тя ходи при мъжа си, че трябва да се прибира в 17,30. Такива неща доста са го тормозели. Споделял е пред мен и съпруга ми, че му е писнало от У. Л., че е ходил у тях на гости, че има ключ от къщата, в която те живеят, споделял е, че се вози в автомобилите, които У. притежава. Аз съм изказала мнение в свидетелските си показания. Моето възприятие за нещата е такова, че У. Л. нямаше да бъде мъртъв, ако П. не участваше с в съдействие с Е. Л..

На въпроси на прокурора

Свидетелката: Домът ми не е посещаван от Е. Л. и от У.. Ние живеем на първия етаж, помещението е общи части от кооперацията и се намира вътре в самия вход на кооперацията. Съпругът ми има периметър, в който може да напуска жилището, срещите са били вътре в самото помещение или пред самата кооперация, където е в периметъра на обсега на домашния арест. П. е споделял, че У. Л. много му пречи. Споделял е, че иска да забогатее. Би забогатял бързо. Не знам какво е имал предвид с тези думи. Дори П. да е казвал нещо на Е., тя се съгласяваше с всичко, казано от него. Забравила съм вече конкретиката за това какво точно е казал П.. Заболяхме от Ковид и Е. Л. и П. прекратиха договорите ни. След това нямахме отношения с тях. Б. П. явно не ни хареса, защото ние много навлязохме в техните лични взаимоотношения и трябваше да бъдем отблъснати. П. просто ми казваше да избягвам да говоря за това, което виждам, включително с Е.. Нямах намерение да правя интриги това, което знам да го казвам на У. Л.. Подадох сигнал, защото бях сигурна какво е станало на 14-ти. Събудих се, седнахме да пием кафе с мъжа ми. Отворих си лаптопа и видях в новините, че е убит швейцарски бизнесмен в „Делта Хил“. Даже без да отварям новината бях сигурна кой е убитият и кой го е убил. По този повод се обадох на 112 и споделих, че имам информация. Ние общувахме и след като спряхме да бъдем техни работници. Ние, живеейки там, ги срещаме, виждахме ги почти всеки ден до деня на убийството. Преди това П. и Е. Л. спряха да комуникират с нас

по телефона, но това не означава, че не сме се виждали и не сме комуникирали. За мъжът ми и за мен беше странно, че ден или два преди да прочетем новината, П. се свърза с мъжа ми по телефона, като каза, че е объркал номера, търсеше С.. После се оказа, че търси друг С., но това беше връзката, която за нас беше изненадваща. Б. П. е много любопитен, много любознателен с цел нещо, поне аз съм с такова мнение. Разпитваше мъжът ми, той е обвиняем по чл.116 НК. Вече 7 години е под домашен арест. Виждайки как живее един подсъдим под домашен арест го разпитваше как се води едно такова дело, как се стига до домашен арест, какво трябва да се направи. Как се случват нещата в хода на делото, как се стига до дело, как действат разследващите полицаи, такива неща. След като разбрахме за убийството, ние имаме наши камери, които сме ги поставили с цел да се предпазим, тъй като живеем на първия етаж. На входа има една камера, вътре във входа има две камери, които обхващат заведението отвън, както и вътре в сами явход към заведението има помещение, което се ползва като склад и тоалетна. Има камера към това помещение. Обикновено наемателите там си държат бутилки, ползва се единствено от наемателите на помещението, не от външни хора. След убийството върнах камерите. Спомням си дата 12-ти, видях ден след убийството П. как разтоварва с една количка туби, бутилки някакви, багаж.

Прокурорът: Нямам повече въпроси. Моля показанията на този свидетел на основание чл.281 НПК да бъдат прочетени, доколкото свидетелят твърди, че не си спомня някои неща, по отношение на конкретни изрази и факти, за които е разказал в протокола за разпит на свидетел, по отношение на конкретни изрази, с който П. се е обърнал към Е. Л., за какво е предупредил свидетелката и съпругът ѝ, датата, на която му се е обадил по телефона.

На въпроси на адв. И.Н.

Свидетелката: Е. Л. аз я преценявам като добра, доверчива, в същото време леко хитра. Имала съм подозрение за участие на Е. Л. в убийството, тъй като доста добре познавах живота, който тя живее и откакто общува с Б. П. как тя се промени и съответно заради тази любов, която пламна отново между тях двамата, на какво беше способна тя. Казах, че Б. П. имаше ключ от жилището в „Делта Хил“.

Адв. Н.: Нямам повече въпроси. Даваме съгласие за прочитане

показанията на свидетелката в посочените части.

На въпроси на адв. Б.

Свидетелката: Б. П. имаше абсолютен контрол върху Е. Л.. Тя правеше това, което той й каже.

Адв. Б.: Нямам други въпроси. Даваме съгласие за прочитане показанията на свидетелката в посочените части.

На въпроси на адв. Г.

Свидетелката: Б. П. се държеше собственически, все едно беше съдружник или по-скоро съпруг на Е. Л.. Демонстрираше власт над бизнеса, над това, което се прави, над това, което мисли Е.. Не съм била свидетел П. да се кара на Е. Л.. Никога не съм приемала за чиста монета това, което П. говори. Той си фантазираше доста неща, мечтаеше си за неща, които няма как да се случат толкова лесно. Не съм го взимала на сериозно.

Адв. Г.: Нямам повече въпроси. Даваме съгласие за прочитане показанията на свидетелката.

На въпроси на адв. П.

Свидетелката: Докато работех във фирмата на Е. Л. получавах заплата от Е. на ръка. Съпругът ми също получаваше заплата на ръка от Е.. Без молба, те ни казаха, че след като оздравеем, те не желаят да се връщаме на обекта като работници. Може би 15 дни след като устно ни бяха казали, че не ни искат във фирмата, бяха изготвени и писмени документи за напускането ни. Е. Л. толкова беше влюбена, че тя не знаеше какво се случва във фирмата и с нейния оборот. Това дали е липсвал или не вече счетоводителите биха могли да кажат. Аз съм се отчитала всеки ден и всичко е приключвало така, както е трябвало да приключи. Те ни обвиняваха, че липсва оборот, това така и не се доказва. Н.й не е могъл да каже, включително и У. Л. не знаеше какво се случва в неговата фирма, най-малко пък Е.. Не съм била свидетел П. да е упражнявал физическо насилие над Е. или над мен. Не искам да отговарям на въпроса дали моят съпруг ми е споделял, че иска да отвлече Е. Л. срещу откуп.

Адв. П.: Нямам други въпроси. По отношение на искането за прочитане на показанията на свидетелката, дадени по досъдебното производство, изразяваме несъгласие, същата демонстрира прекрасна памет и достатъчно

ясно изрази отношението си към подсъдимия и бившата ѝ работодателка.

Съдът намери, след като свидетелката заявява, че не си спомня част от фактите, за които е разпитвана, а именно, сочени в искането на прокурора, че е налице хипотезата на чл.281 ал.1 т.2 предл.2 НПК и поради липсата на съгласие на защитата на подсъдимия, налице са предпоставките по чл.281 ал.4 НПК във връзка с горепосечения текст и на това основание съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА протокола за разпит на свидетелката от 17.08.2022 г., л.21 и л.22, том 2 от досъдебното производство, само в посочените части по отношение на конкретни изрази, за който е разказала, че подсъдимият е казал пред нея, както и по отношение на датата, на която подсъдимият е звънял на нейния съпруг.

Свидетелката: Поддържам изцяло това, което съм казала тогава и което ми прочетохте. Представям молба от моя съпруг и свидетел делото С. Г., делото пред Апелативен съд, по което съпругът ми е под домашен арест е ВНОХД 206/24 г. на първи състав, съдия Карамфила Т..

Сне самоличността на свидетелката:

Р. В. М. – 36 г., българка, българско гражданство, неомъжена, неосъждана, без родство и дела със страните.

Съдът предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл.290 НК. Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелката: Разпитвана съм във връзка с това, че подсъдимият е търсил хлороформ. Аз работех в „Пирогов“ и в Четвърта градска, обади ми се Н. Д., с който се познаваме. Той работеше в Ковид отделението в 4-та градска. Ние се запознахме 2021 г. с Н.. За случая с хлороформа лятото на 2022 г. той ми се обади и ми каза, че един негов приятел Б. П. е търсил хлороформ, аз ако мога да намеря. Аз не предполагах за какво му трябва. Аз подозирах за някакви възможности, но нямах време да се занимавам с този въпрос, понеже бях много заета. В крайна сметка не съм намерила хлороформ. Н. ме питаше дали съм успяла да намеря. Той е дал моя телефон на въпросния Б.. Б. може би един път да ми е звънял да ме пита дали съм намерила хлороформ, но аз не намерих и въпросът приключи.

Прокурорът: Нямам въпроси.

Адв. Н.: Нямам въпроси.

Адв. Г. и адв. Б. /поотделно/: Нямаме въпроси.

На въпроси на адв. П.

Свидетелката: Хлороформът се използва като инхалационна упойка за упояване чрез вдишване. Тя се е ползвала повече в миналото, сега рядко се среща. През м.07.2022 г. Н. ми се обади за хлороформа, конкретната дата не помня. Мисля, че един или два дни след като Н. ми се обади, ми звъня Б.. Той каза, че Н. му е дал моя телефон и ме питаше дали мога от някъде да му намеря хлороформ. Това стана в разговора.

Адв. П.: Нямам други въпроси.

Сне самоличността на свидетеля:

Н. Ц. Д. – 38 г., българин, българско гражданство, неженен, неосъждан, без родство и дела със страните.

Съдът предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл.290 НК. Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелят: Познавам подсъдимия, по-скоро познавам сестра му. С него се запознах понеже работех в болница, запознах се с него когато докараха неговия баща в „Пирогов“, където работех. Баща му почина. От тогава той има моя телефон, защото така получаваше информация за баща си. След дълъг период от време след като баща му почина, за кратко време беше в „Пирогов“ не съм го чувал. Може би 2-3 месеца след това, ми писа на „Вайбър“ за да ме пита дали може да му съдействам да намери хлороформ. Аз тогава бях дежурен по линейка и не можех да комуникирам и му пратих номера на д-р Р. М.. Не съм питал защо му трябва този хлороформ. Нито аз, нито д-р М. сме му съдействали за хлороформа. След това с Б. се видяхме в магазин за дрехи, който е на сестра му в кв. Манастирски ливади, а аз работех като втора работа в съседство. Тогава видях Б. да ходи при сестра му. Поздравихме се, това беше пред магазина. В последствие по телевизията разбрах за престъплението, но не съм знаел, че изобщо ги познава тези хора. Тогава Б. беше малко по-дръпнат от обикновено.

На въпроси на прокурора

Свидетелят: Не съм се интересувал, не мога да кажа кога разбрах, че д-р М. не му е осигурила хлороформ.

Прокурорът: Нямам повече въпроси.

Адв. Н.: Нямам въпроси.

Адв. Г. и адв. Б. /поотделно/: Нямаме въпроси.

На въпроси на адв. П.

Свидетелят: Когато почивах от болницата съм работил на това магазинче за кафе и цигари. Магазинът на М. е в близост, често е идвала да си купува кафе, пили сме заедно кафе, аз съм си купувал дрехи от нейния магазин. На нас хора постоянно ни искат някакви медикаменти, аспирин, аналгин, защото работим такава работа, но Б. не ми е искал.

Адв. П.: Нямам повече въпроси.

Съдът обяви почивка 10 минути.

В 11,30 часа заседанието продължава в същия съдебен състав и секретар, в присъствието на страните по делото.

Съдът пристъпи към разпит на свидетеля, като сне самоличността на същия както следва:

Б. Г. С. – 55 г., българин, българско гражданство, неженен, бивш съпруг на сестрата на подсъдимия.

Съдът предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл.290 НК. Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелят: Случаят беше по-миналата година, тогава живеех с М. П. на семейни начала в гр. София, на ул. Кюстендил № 41. Имаше претърсване на този адрес. Аз съдействах на претърсващите, имах газов пистолет законен и въздушна пушка законна. Има видеонаблюдение, издет е сървър от видеонаблюдението. Тези оръжия са мои, имам разрешение за тях.

На въпроси на прокурора

Свидетелят: Няколко дни преди това разбрах, че е арестуван Б.. Дойдоха да претърсват в тази връзка жилището на сестра му.

Прокурорът: Нямам повече въпроси.

На въпроси на адв. Н..

Свидетелят: Нямам спомен за боеприпаси да са изземвани. Ключове от

дома ни имяхме само аз и М.. Имаше и видеонаблюдение, може да се види кой е влизал и кой е излизал.

Адв. Н.: Нямам повече въпроси.

Адв. Г. и адв. Б. /поотделно/: Нямаме въпроси.

На въпроси на адв. П.

Свидетелят: Познавам Б. П. от 2010 г. като добър син, добър баща и добър съпруг, всеотдаен, винаги е откликвал нещо да помогне. Не съм виждал Б. да упражнява насилие. Не е споделял с мен, че има намерение да извърши противоправно деяние. Е. Л. не я познавам лично, два пъти сме се засичали. Не мога да кажа нищо за нея. Аз лично не съм виждал Е. Л. в магазина на М.. Не съм виждал огнестрелно оръжие у Б..

Адв. П.: Нямам други въпроси.

Свидетелят /на въпроси на съда/: Мисля, че имаше някакви парични суми, но не са били изземвани.

На въпроси на адв. Г..

Свидетелят: Не знам Б. да е имал проблеми с правосъдието. Имали сме нормални роднински отношения с него.

Адв. Н.: Моля на основание чл.285 ал.5, вр.ал.1 т.2 и т.1 НПК, тъй като свидетелят днес при зададен въпрос от моя страна дали при претърсването е намерено нещо друго освен огнестрелното оръжие, дали са намерени патрони, които не са негови, е налице противоречие със заявеното, тъй като в разпита си пред орган на досъдебното производство на 14.08.2022 г. същият е заявил, че касателно една кутия с патрони 9 мм, която при претърсването е била намерена не са негови и във връзка с въпроса от страна на защитата дали е виждал Е. Л. в магазина на бившата му съпруга, също е налице противоречие с показанията, които е дал на досъдебното производство.

Свидетелят: С пистолета съм дал патрони халосни, сигнални. Мисля, че може би имаше една кутия, които тогава определиха като бойни, но аз не знаех за нея. Тези патрони не са били мои. Не знам от къде са се появили вкъщи. Те са били много от отдавна там, години, но аз така и не знам от къде са дошли. Тези патрони ги извадиха от едно чекмедже, където има лични документи на М. и аз там не съм ровил. След това коментирахме с нея, че тези патрони са там от дълги години. Е. Л. съм я виждал пред магазина на М., не

вътре в него. В този смисъл съм казал това нещо.

Адв. Н.: Оттеглям направеното искане за четене на показанията, тъй като въпросите се изясниха.

На въпроси на адв. Г..

Свидетелят: Бащата на М. е бивш военен. Аз предполагам, че патроните са били негови. М. не ми е споделяла, че тези патрони са негови.

Адв. Г.: Нямам други въпроси.

На въпроси на адв. Н..

Свидетелят: Бащата на М. беше пенсионер по времето когато живеехме заедно с М.. Той е пенсионер от преди връзката ми с М.. Не знам бащата на М. и брат й да са имали проблеми с правосъдието.

Адв. Н.: Нямам други въпроси.

Сне се самоличността на свидетеля:

З. З. З. – 29 г., българин, българско гражданство, неженен, неосъждан, без родство и дела със страните.

Съдът предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл.290 НК. Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелят: През 2022 г. работех като магистър фармацевт в аптека „Нове 4“, към фирма „Медия 2002“. Аптеката е в гр. София. През колежката В. В. неин познат беше направил поръчка на първоначално записано формалдехид. След проведен разговор с В., за който нямам ясен спомен, тя каза, че поръчката не е формалдехид, а е хлороформ. По списък беше записано формалдехид да се поръча. Имаме специална тетрадка за поръчките. Разликата в самите субстанции е огромна, формалдехидът струва около 40 лв., другото струва 200 лв. То е само по поръчка, няма какво да се прави с него. Оттам е проблема, дали човекът, в предвид разликата в цената, ще го вземе. Ние установяваме, че трябва да се поръча хлороформ, след разговор с В.. Хлороформът аз го поръчах. След като свърши моята смяна в 14,30 часа, аз си тръгнах с известни притеснения, че човекът може да се откаже заради цената. В крайна сметка на следващия ден, като проверих в системата разбрах, че е продаден от колежката И. Ч.. Със сигурност имам чат във „Вайбър“, в който тя ми потвърждава.

На свидетеля се предяви л.106, том 2 от досъдебното производство.

Свидетелят: Това, което ми показвате е чата между мен и В.. Аз съм го разпетачал и съм го предоставил. Това отговаря на истината. Това е нашата комуникация с В..

На въпроси на прокурора

Свидетелят: Мисля, че бяха около 5 литра това, което е взето. Това, че цената беше висока, ме накара на другия ден да проверя дали поръчката е платена, а отговорността за поръчката беше моя. След това с В. нищо не се е споменавало, докато не беше повикана за свидетел. По нейни показания, доколкото ми е известно, е казала, че става дума за хлороформ. Тя се обади на моята управителка Краси и каза, че най-вероятно ще ни вземат показания. Краси си спомни ситуацията, отвори тетрадката и видя, че е записано формалдехид. Аз ѝ обясних, че това не е така, както е записано, че поръчката е променена.

Прокурорът: Нямам повече въпроси.

Адв. Н.: Нямам въпроси.

Адв. Г. и адв. Б. /поотделно/: Нямаме въпроси.

На въпроси на адв. П..

Свидетелят: Нямам достъп до човека, който е взел поръчката. Смяната ми свършва в 14,30 часа. Не съм сигурен кой е взел поръчката. Имаме видеонаблюдение, но не се пази години назад записа. Опитавме се след това да видим лицето, което го е взело, но записът не се съхраняваше. По този въпрос с И. Ч., освен че съм предал, че има поръчка и човека ще мине към 15,30-16 часа, друго не съм ѝ споменавал. Н.й не ми е казвал за какво е необходим този формалдехид и в последствие хлороформа. Ние сме го използвали в аптеката за приготвяне на лекарства, говоря за хлороформа. Знам, че се чистят фарове с него, отделно ограничено се ползва в селското стопанство. Знам, че е упойващо вещество. И двете са летливи, силно миришещи течности. Доколкото зная формалдехида се ползва за съхраняване на мъртво тяло. Не ми е известно да се използва за друго нещо.

Адв. П.: Нямам други въпроси.

Свидетелят /на въпроси на съда/: Всяко едно лице, което е фирма, може да ги поръча на свободна продажба, няма разрешителен режим за тях.

Сне се самоличността на свидетелката:

К. Т. С. – 50 г., българка, българско гражданство, неомъжена, неосъждана, без родство и дела със страните.

Съдът предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл.290 НК. Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелката: Към 2022 г. работех в аптеката на бул. Христо Смирненски, която се казва „Нове 4“, собственост на „Медия 2002“. Това, което си спомням беше петък през лятото, колежката ми В., която работи в друга наша аптека, ми звънна и ме помоли да поръчаме формалдехид за неин познат. В последствие ми прати на „Вайбър“ името и телефона на човека, защото имаме практика след това да звъннем на човека да си го получи. Мисля, че човекът се казваше Б.. Аз ѝ звъннах защото формалдехид рядко се поръчва, тя ми отговори, че го ползват за препариране. Не направихме поръчката защото беше късно след обяд, няма работеща фирма. Оставих бележка на моите колеги за понеделник да направят поръчката на формалдехид. Следващите няколко дни, включително понеделник, не бях на работа и не знам какво се е случило. В последствие когато В. ми се обади и беше при следователка на разпит, ме помоли да проверя кога е дошла пратката и да уточня кой я е продал. Аз проверих в системата, търсих формалдехид, но се оказа, че няма такава поръчка, нямаше такава продажба. Колегата ме чу и каза, че е направена продажба за друго вещество, не за формалдехид. В тетрадка, в която записваме поръчки на клиентите оставих бележка. С В. по отношение на поръчката аз повече не съм се чувала. Може би около седмица не бях на работа.

На свидетелката се предявиха от л.109 до л.114, том 2 от досъдебното производство.

Свидетелката: На л.109 виждам, че е приложено копие от продажбата на хлороформа, който е от нашата аптека. На следващо място е складовата разписка, с която е направена поръчката. На л.111 е тетрадката за поръчките, в който е отразена първоначалната поръчка на формалдехид. На л.112 е моята комуникация с В. за формалдехида. Вярна е комуникацията, точно това сме си писали. На л.114 е това, което В. ми е написала по „Вайбър“. Вярно е това, което ми показвате.

Прокурорът: Нямам въпроси.

Адв. Н.: Тъй като е нормално да има липса на спомен в протокола си за разпит свидетелката е посочила и датите, считам, че поради липса на спомен би следвало да се приобщят в тази част показанията в протокола за разпит касателно деня, в който се е обадила, датата, която е била.

Адв. Г. и адв. Б. /поотделно/: Нямаме въпроси. Съгласни сме да се прочетат показанията на свидетелката в тази част.

На въпроси на адв. П.

Свидетелката: В комуникацията ми с В. за друго вещество, освен формалдехид, не сме говорили. Не знам кой е взел поръчката, дали е бил мъж или жена. Няма запис от деня на вземането на поръчката.

Адв. П.: Нямам други въпроси. Не даваме съгласие за четене на показанията на свидетелката.

Прокурорът: Въпреки, че има откъде да се изведат датите, свидетелката посочи, че това са дните петък и понеделник следва да бъдат прочетени.

Съдът намери, че след като свидетелката заявява, че не си спомня точните дати, за които съобщава, че са станали обстоятелства от значение за делото и предвид становището на защитата на подсъдимия налице е хипотезата на чл.281 ал.4, вр.ал.1 т.2 предл.2 НПК и на това правно основание съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА протокола за разпит на свидетел от 24.03.2023 г., л.107-108, том 2 от досъдебното производство единствено в частта по отношение на съобщенията от свидетелката дати.

Свидетелката: Това са датите, съобщила съм ги от телефона си.

Сне се самоличността на свидетелката:

И. В. Ч. – 36 г., българка, българско гражданство, неомъжена, неосъждана, без родство и дела със страните.

Съдът предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл.290 НК. Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелката: През 2022 г. работех в аптека „Нове 4“, в гр. София, бул. Христо Смирненски № 20. Бях на смяна с управителката К. С.. Тя провеждаше телефонен разговор, не разбрах точно с кого. С. обсъждаше с

жената за субстанцията, която ще се поръчва. Разбрах, че това е формалдехид. Не съм правила справка в системата. По компютъра аз съм извършила продажбата, но нямам спомен. В крайна сметка е продаден хлороформ. Нямам спомен за човека, който е купил хлороформа. Подсъдимият не ми е познат.

На въпроси на прокурора

Свидетелката: От 10 години работя във фирмата. Само в този случай е продаден хлороформ, не си спомням за друг такъв случай да е продадена тази субстанция. Мисля, че хлороформът е на свободна продажба. Много хора минават през аптеката. Не помня всички клиенти.

Прокурорът: Нямам повече въпроси.

Адв. Н.: Нямам въпроси.

Адв. Г. и адв. Б. /поотделно/: Нямаме въпроси.

На въпроси на адв. П.

Свидетелката: Нямам представа защо е продаден хлороформ, при поръчка на формалдехид. Има видеонаблюдение аптеката. Мисля, че няма запис от продажбата. Не зная колко време се пазят записите.

Адв. П.: Нямам повече въпроси.

Сне се самоличността на свидетелката:

В. Д. В. – 44 г., българка, българско гражданство, неомъжена, неосъждана, без родство и дела със страните.

Съдът предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл.290 НК. Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелката: Б. го познавам повече от 6-7 години чрез общ познат. Излизали сме заедно в обща компания. Казват му Б. „Истината“, този прякор е заради някакви лъжи между тях си в компанията, т.е. в саркастичен, ироничен аспект в смисъл, че много лъже. За по-миналата година 2022 г. имяхме комуникация. Аз работя във верига аптеки, във връзка с една субстанция ме потърси на „Вайбър“ дали можем да я намерим. Ставаше въпрос за формалдехид. Доколкото си спомням ми каза, че е за лов, за упойване на някакви животни. Аз се обадох на колегите, защото бях отпускан. Мисля, че говорих с К. С. да поръчаме въпросната субстанция. Казаха, че може. В

началото беше формалдехид, след това се промени на хлороформ. Формалдехидът беше 6-7 пъти по-евтин. Количествата бяха различни на формалдехида май беше литър, беше различни милилитри и цената беше различна. След това се оказа, че не е това субстанцията, колегите ми се обадиха. Аз се свързах с Б., питах го дали е сигурен, че ще го вземе, защото е доста по-скъп. Той ми потвърди и аз го поръчах. Те са го поръчали в аптеката. Свързах се след това за последно, аз го питах дали си е взел поръчката. Той ми отговори, че я е взел, благодари ми и това беше.

На свидетелката се предяви л.116, том 2 от досъдебното производство.

Свидетелката: Това е моята комуникация с Б. П., от която е видно, че сме комуникирали на „Вайбир“ и си е взел поръчката и ми благодари за това.

На въпроси на прокурора

Свидетелката: Когато бях на разпита, си погледнах „Вайбъра“ и видях кога ми е звънял и писал. Сега не си спомням със сигурност датата. Формалдехидът е различни литри, концентрации, не съм сигурна. Когато поръча май беше един литър, но след това това се промени. Не помня на коя дата е взета стоката.

Прокурорът: Нямам повече въпроси. Моля на основание чл.281 НПК да прочетем показанията на този свидетел по отношение на двете дати, на които П. е звънял на свидетелката, както и относно концентрацията на формалдехида, за която свидетелката твърди, че не си спомня.

Адв. Н.: Нямам въпроси. Присъединявам се към искането на прокурора.

Адв. Б. и адв. Г. /поотделно/: Нямаме въпроси. Даваме съгласие за четене на показанията на свидетелката.

На въпроси на адв. П.

Свидетелката: Чела съм, че формалдехидът се ползва при балсамиране на трупове, в морги, нещо такова. Хлороформът не съм сигурна за какво се ползва. Н.й не ми е казвал, че Б. планира да убие човек. Не са ми задавали до сега въпрос дали знам, че П. планира да убие човек. Б. П. не ми е споделял, че планира да убие човек. Моите лични впечатления от Б. П. са за забавен човек, не ми е направило впечатление да е агресивен човек.

Адв. П.: Нямам други въпроси. Не даваме съгласие за четене на показанията на свидетелката.

Съдът намери, че следва да се прочетат показанията на свидетелката по отношение на датите, за които тя спомена в разпита си, тъй като в днешното с.з. същата заявява, че не си ги спомня, както и по отношение на количеството и концентрацията на формалдехида. С оглед становищата на страните налице е хипотезата на чл.281 ал.4, вр.ал.1 т.2 предл.2 НПК и на това правно основание съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на свидетелката, оформени в протокол за разпит на свидетел от 14.03.2023 г., л.15, том 2 от досъдебното производство.

Свидетелката: Поддържам това, което ми прочетохте и което съм казала тогава.

На въпроси на адв. П.

Свидетелката: Б. П. не е поръчвал нищо друго освен тази поръчка.

Съдът пристъпи към разпит на свидетеля Н. Бернар като сне самоличността му както следва:

Н. БЕРНАР – 30 г., швейцарец, швейцарски гражданин, неженен, неосъждан, син на починалия.

Съдът предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл.290 НК. Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелят: Когато се виждахме с баща ми отношенията ни бяха добри, но няхаме често такава възможност заради разстоянията. Когато той идваше в Швейцария или когато аз идвах тук, се хранехме заедно, ходехме на ски заедно. Имахме нормални отношения като мемжду родител и дете. Аз бях на 9 години когато неговата съпруга влезе в нашия живот, когато се запознах с нея. От самото начало отношенията между децата и съпругата му бяха доста напрегнати. Тогава аз живеех при баща ми, тъй като той имаше родителски права върху мен. В самото начало когато се появи, се започна нещо като война. Шест месеца по-късно баща ми се принуди да ме изпрати при майка ми по тази причина. Когато бяхме заедно изглеждаше, че отношенията са добри, любезни един към друг, обичащи се, готови да си помагат. Когато разбрах за смъртта на баща ми се почувствах така все едно баща ми отново след 20 години ме взима при себе си така, както когато бях на 9 години и той често заставаше на страната на жена си и все едно, че ми го отнемат отново за

втори път. Разбрах от сестра си за смъртта на баща ми. Сутринта ми се обади когато пътувах за работа. Срегнахме се при мен.

Прокурорът: Нямам въпроси.

На въпроси на адв. Н.

Свидетелят: През 2006-2007 г. четири пет години след като се бяха запознали баща ми дойде да живее в България. През 2015-2017 г., и във фирмата, и преди това също са работили заедно с Ф.. С чичо ми 20 години са работили заедно, докато фирмата в Швейцария беше продадена. Не мога да кажа, не съм бил толкова често с тях, но ходеха заедно на автомобилни състезания, може да се каже че поддържаха връзка.

Адв. Б. и адв. Г. /поотделно/: Нямаме въпроси.

На въпроси на адв. П.

Свидетелят: Баща ми имаше високо кръвно, нищо друго не ми е известно. Освен това, което е в протокола, не знам за други лекарства баща ми да е приемал. В Швейцария баща ми имаше лекар д-р Шлаттер, напоследък беше ходил на изследвания периодични, които си правеше в Швейцария. Не ми е известен адрес на д-р Шлаттер, не мога да кажа дали все още работи, може би вече е пенсионер. Баща ми произвеждаше ляти детайли, силиконови отливки. Не ми е известно дали хлороформ се използва в това производство. Не ми е известно дали баща ми е имал застраховка живот.

Адв. П.: Нямам повече въпроси.

Съдът обяви почивка

В 13,05 часа заседанието продължава в същия съдебен състав и протоколист, в присъствието на страните по делото.

В този момент се явява и адв. М. Н..

Съдът сне самоличността на свидетеля:

Х. Л. – 66 г., швейцарец, швейцарски гражданин, неженен, неосъждан, брат на починалия

Съдът предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл.290 НК. Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелят: Разбира се ние сме братя. Той е учил друга професия,

различна от моята, но през 1991 г. започнах работа в неговия бизнес. Работехме бюро срещу бюро заедно. До времето когато той леко се отдръпна от бизнеса под формата по-скоро като хоум офис, без да ходи всеки ден в офиса. С течение на времето аз станах основен акционер и тогава през 2007 г. той пожела да открие нов бизнес в София. Ние бяхме постоянно в контакт, но вече не го виждах толкова често заради разстоянието. Относно това как съм разбрал за смъртта му Ф. на 12.08. ми се обади по телефона и ми каза „моят баща, твоят брат е починал“. Аз попитах как е станало, той не знаеше нищо. Предположихме, че може да е било сърдечен инфаркт. Ф. ми се оплака, че не може да се свърже с Е.. Той му е обясни, че за нея това е шок и ѝ е необходимо време. Това беше 8 часа сутринта. В 9,30 часа по уатсап е написал на Е. „ако имаш нужда от помощ, аз ще дойда“. Тя му е написала само „благодаря ти, много мило“. Това ми действа малко отчуждено. После целият ден не чух нищо повече. На следващия ден в 9,14 часа, тъй като аз пътувах с мотоциклет, получих гласов запис от К.. В момента не можех да вдигна. Получи се второ обаждане и тогава вече вдигнах. От второто обаждане научих, че не е било естествена смърт, а вероятно е бил убит. Казах, че идвам веднага при вас да обсъдим какво ще правим. Срещнахме се с Н. и К. и се обадохме веднага на Ф.. Тогава взех решение да взема следващия самолет към София. Уведомих и Е., че ще пристигна. Тя каза „ще ти резервирам кола и ще дойдеш при мен вкъщи“. Това ме учуди, защото в семейството има доста коли, защо не отиде просто да го вземе с една от колите. Нищо повече не съм разсъждавал по въпроса. Към 12 часа през нощта кацнах, 12,30-12,14 часа бях вече в дома при нея. Тя ме посрещна и ми разказа какво се е случило. Тя каза, обикновено към 17-18 часа У. се прибира вкъщи, ако закъснее, той се обажда. Той е мислел, че тя винаги е преди него вкъщи. В четвъртък тя е била около 16 часа в дома си. Върнала се е от пекарната. Свършила е някакви неща по къщата, в гР.та. Това ми разказа, нищо особено. Пробвала е два пъти да се свърже с У. по телефона, но не е успявала и някъде към 20 часа се досетила, че в колата са останали някакви документи и слязла в гаража и по пътя натам е намерила У.. Сравнително бързо е видяла, че той е мъртъв. Тогава се е обадила на спешен номер. По цвета на кожата му тя разпознала, че е починал преди повече време. Минало е доста време докато дойде полицията и линейката. Тогава я попитах „как така си толкова спокойна“, очите ѝ не бяха зачервени, нямаше следи от някакви

сълзи или нещо друго. Попитах я в лице защо. Тя каза „защото съм взела успокоителни таблетки“. Каза, че полицията вече е идвала при нея около 10 часа вечерта, когато още съм бил в самолета и са искали да я вземат със себе си полицаите. Тя им казала, че без адвокат, сама, няма да отиде при тях. Вече в събота вечерта ми каза, че полицаите пак ще дойдат. Стана късно и повече не сме говорили. Отидох в студиото, което е в съседство с жилището, да легна да спя. В 8 часа започна да се чука, тропа и започна да се звъни. Имаше полицейски екипи, цивилни и униформени, те бяха отвън. Попитах ги какво желаят, какво става, в този смисъл защитавайки Е., показвайки, че не знам какво става. Вечерта, когато разговаряхме я попитах дали не подозира някого, кой би могъл да извърши такова нещо. Тя казала „нямам представа, не подозирам Н.го“. Когато вече полицията влезе в дома те очевидно търсеха Е.. Тя беше все още в спалнята, още не беше се събудила когато те дойдоха. Облече се, отиде до тоалетната. Забелязах, че са доста настървени, фокусирани към Е.. Аз не можех да си обясня защо така. Полицаите казаха „елате с нас“. Майката на Е. и Х. също са имали право да отидат с нея. Дойдохме в Перник за разпит. Тогава ни разделиха. Наложих се да изчакаме адвокатите на Е.. Аз също казах, че без адвокат няма да казвам нищо. Тогава те дойдоха. Не мога точно да кажа, два часа, след което ни казаха, че майката на Е. и аз можем да си тръгнем, а Е. трябва да остане там. Когато си взимаме довиждане тя ме гледаше въпросително, при което аз ѝ казах „когато не знаем нищо най-вероятно е ти да си заподозряна“. Тя ми каза, че трябва да остане 24, евентуално до 72 часа в полицията. Тогава с майка ѝ двамата си тръгнахме обратно и отидохме в офиса на Ф.. Вечерта се върнах в „Делта Хил“ и на следващата сутрин станах първо аз, след което дойде майка ѝ. Сутринта рано Ф. ми изпрати един СМС, че той от медиите е научил, че някой е бил задържан и че вероятно този някой е имал любовна връзка с Е.. Тогава поразмислих какво да правя, така или иначе не можах да спя добре цялата нощ, бях се събудил и чаках Е. да се събуди. Бях направил някаква закуска за мен, тя дойде в стаята и като я видях първото нещо, което я попитах „има ли нещо ново“. Тя седна до масата и ми каза „да, един мъж е бил задържан. Това е шофьорът на пекарната и аз имам връзка с него“. Аз я попитах „от колко време е това“. Тя каза „около половин година“. Нейният любовник искал от нея тя да се разведе с У., но тя е изключила тази възможност. Той Пенев е бил много влюбен в нея и много ревнив. Бил е инсталирал камера в спалнята или

някъде на друго място и й казал „ако покажа това на У...“ и по този начин я е притискал. В последствие това е било отречено. У. се беше развел с първата си съпруга. По-големите от двете му деца Ф. и К. са били при майката, след което и Н. се присъедини към тях. През това време, когато У. вече се беше оттеглил от ежедневната работа в офиса и започна да работи вкъщи повече, Н. вече беше поотраснал няколко години и той имаше време, готвеше на Н., Н. се пренесе при него, тъй като майката е работела. Тогава се е включила Е. и аз забелязах, че има търкания, все едно някакъв клин се е вбил между тях. Извън бизнеса отношенията ми с У. бяха добри, всичко обсъждахме заедно, запазихме силна братска връзка. Той основа първата си фирма в Перник и Е. е била съакционер, имали са холдинг, той е бил съакционер в холдинга. Бил е продаден и У. отвори с Ф. друга фирма. Това, което ме учуди, че тя не е акционер и в новата фирма, но това си е негово решение, не ме касае изобщо. Казах всичко така, както съм го преживял.

Прокурорът: Нямам въпроси.

На въпроси на адв. М. Н..

Свидетелят: Може би не точно така, както той би искал да запази връзката с децата си. К. с нейното бебе живееше при баща си, но в един момент и тя се изнесе и аз това го свързвам с проблеми в съвместния живот. Знам за времето когато Н. е бил при У. е бил доста фрустриран, посягал е много често към сладкиши и това прави впечатление. От децата му знам, че е имал завещание. След като се случи всичко това потърсих завещанието. В понеделник дойдоха доста хора в къщата да правят проверки. Ние нямахме право да влизаме в къщата. Е. я викаха да влиза в къщата, след това излизаше, после пак влизаше. Когато това приключи имаме право да влезем отново в къщата. Тогава аз попитах „трябва да има наследство, знаеш ли къде е“. Тя каза „не, не зная“. Попитах я „вие вероятно имате сейф“. Тя потвърди, че е отворила на полицията сейфа и те са проверили какво има там. Аз я попитах дали може да погледне. Тя каза „да“, отвори сейфа, излезе от стаята. Аз отворих и най-отдолу намерих плик за писма, който беше облепен с лепенки, взех го показах й го и казах, че ще го взема с мен в Швейцария. Не съм го е отварял. Бях резервирал полет. Не зная какво е имало в завещанието. Едва по-късно, след официалното откриване на завещанието, разбрах, това стана няколко седмици по-късно. В момента има споразумение между

наследниците на У.. Имало е договаряне, съгласно което Е. вече не спада към наследниците. Трите му деца все още предстои да го разпределят. Сумата за наследниците е впечатляваща. Сумата, която Е. е трябвало да получи, като преживял съпруг е много висока.

Адв. Н.: Нямам други въпроси.

На въпроси на адв. Г.

Свидетелят: У. винаги казваше „аз съм щастлив“. Тя не е искала да се връща тук, но замина с него. Нямам представа как точно е решила да бъде пекарна, вероятно просто да прави нещо. Не ми е споделял никакви подробности за отношенията им. На мен ми направи впечатление когато Ф., след короната имаше официална сватба, тя не присъстваше, а това е щастлива връзка единият У. отива, а тя не отива. К. е идвала няколко пъти в България. Отсядала е в студиото, където и аз съм отсядал, в къщата в „Делта Хил“. Доколкото ми е известно скоро преди събитието.

Адв. Г.: Нямам други въпроси.

На въпроси на адв. П.

Свидетелят: Мисля, че отношението на Е. към децата на У. беше лошо. Помислих си, че У. е получил инфаркт, защото човек все от нещо умира. Говорехме си с Ф. от какво може да е починал. Знам, че У. пушеше от 16 годишен. Понякога се занимаваше с малко повече спорт, но Никога прекалено много. След 60 годишна възраст беше ежегодно при лекаря си, който му прави общ преглед и той му е казал, че всичко му е наред. У. ми каза, че лекарят му е казал, че всичко му е наред при тези прегледи. За тези периодични прегледи винаги си ходеше в Швейцария, а дали тук е имал някакъв лекар не мога да кажа. В Швейцария лекарят му е д-р Шлаттер, който е и мой личен лекар. Мога да кажа телефонния му номер 0041-794295979 д-р Шлаттер, Щайн на Рейн. У. не е карал Ковид. По време на Ковида се срещаме, малко с колите се занимавахме със състезателна дейност. За да можем да излизаме в чужбина трябваше да бъдем ваксинирани, направихме го и двамата. Веднъж чух, че страда от високо кръвно, малко завишено, което е от пушенето и от по-ниската двигателна активност. Не ми е известно да е вземал медикаменти. У. произвеждаше силиконови продукти, шприцовани под налягане. Никога в тази производствена дейност не се използва хлороформ. Предполагам, така, както го познавам, че се е погрижил за

застраховка живот, но аз не знам със сигурност дали е имал. Не ми е споделяла Е. по време на претърсването да е изчезнало нещо. Отвън имаше поне четирима полицаи с оръжие и бронежилетки, вътре в къщата имаше трима-четирима цивилни полицаи и една жена. Направи ми впечатление, че когато Е. отиваше в тоалетната, някой заставаше пред вратата, да не би тя да изчезне. Бях много учуден защо толкова я охраняват. Когато дойдох в България и отидох в къщата, майката на Е. беше вече там. Е. ми каза, че се е обадила на майка си, за да не бъде сама в къщата. Само Е. и майка ѝ бяха в къщата когато аз пристигнах. Аз потвърждавам всичко, което съм говорил в разпита ми пред разследващия полицай и което може би сега пропускам да кажа.

Адв. П.: Нямам повече въпроси.

Адв. П.: Не съм съгласен да бъдат прочетени показанията на свидетелите Г. и Я..

Адв. М. Н. и Ив. Н. /поотделно/: Нямаме искания на този етап.

Страдв. Г. и адв. Б. /поотделно/: Нямаме искания на този етап.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА съдебното заседание.

Делото е насрочено за 29.03.2024 г. от 10,00 часа, за която дата и час да се призват неявилите се днес свидетели с указание, че явяването им е задължително.

Свидетелят С. Г. да се призове, като се поиска разрешение от САС за неговото отклонение от мярката му за неотклонение домашен арест за датата и часа на с.з. В случай, че такова разрешение бъде дадено този свидетел да бъде осигурен чрез ОЗО Перник, което обстоятелство да се впише в искането до САС.

Да се призват вещите лица по психолого лингвистичната експертиза, както и вещите лица М., С. и К., като се посочи, че явяването им е задължително.

Да се призват вещите лица по съдебно медицинската експертиза.

Страните /поотделно/: Моля да ни бъде изпратен препис от протокола

на предоставените от нас ел.поща след неговото изготвяне.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

На заклетия преводач Илко В. да се изплати възнаграждение в размер на 80 лв. на час за времето от 10,00 до 14,20 часа.

Заседанието завърши в 14,20 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____